

vil således indgå løbende, efterhånden som de indbetales af arbejdsgiverne eller af de skattepligtige selv. Det er imidlertid ikke fundet praktisk gennemførligt at foretage en dertil svarende løbende afregning over for kommunerne af den andel af de indgåede beløb, som udgøres af kommuneskat og kirkelige afgifter. I stedet er det foreslået, at den enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned til foreløbig dækning af den kommunale indkomstskat og de kirkelige afgifter af statskassen kan forlange udbetalt et beløb svarende til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det kommunale budget er beregnet at skulle udgøre kommunens indtægt ved kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter.

I forbindelse med slutskatteberegningen foretages der på grundlag af den for hver enkelt skattepligtig foretagne indkomstansættelse m. v. en opgørelse over, hvor stort et beløb, der herefter i alt tilkommer kommunen i kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Er det således opgjorte beløb større end de beløb, der i alt er anvist kommunen til foreløbig dækning i det pågældende kalenderår, udbetales det resterende beløb med et tillæg af 8 pct. til kommunen den 1. november i det år, slutskatten beregnes. Har kommunen omvendt fået for meget udbetalt gennem de foreløbige beløb, modregnes forskelsbeløbet med et tillæg af 8 pct. snarest muligt fra den 1. november i de beløb, som kommunen i denne og de efterfølgende måneder skal have udbetalt som foreløbige beløb.

Den 1. november sker der endvidere fornøden regulering og afregning over for kommunerne med hensyn til de beløb af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, uerholdelighed, bevillingsmæssig eftergivelse eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning.

15. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Som anført foran under punkt 11 vil en gennemførelse af den foreslåede opkrævningsordning indebære, at såvel de opkrævningsmæssige som de ligningsmæssige funktioner, der påhviler skattemyndighederne, vil blive omlagt i betydeligt omfang. Endvidere vil arbejdsgiverne som følge af den generelle indeholdelsesordning i langt videre omfang end nu blive inddraget i arbejdet med opkrævningen af skatterne. Hertil kommer den omlægning af de administrative funktioner, der vil være en følge af, at en del af arbejdet vil kunne udføres ved elektronisk databehandling. Forinden opkrævningsordningen kan sættes i kraft, vil det derfor være nød-

vendigt, at der foretages et temmelig omfattende administrativt arbejde med tilrettelæggelse af ordningen, herunder navnlig den fornødne omorganisering af skattemyndighederne, tilrettelægning af de opgaver, der skal udføres ved elektronisk databehandling, og vejledning af såvel myndigheder som arbejdsgivere. Dette forberedende administrative arbejde vil — ud over en foreløbig planlægning af arbejdet — først kunne sættes i gang, når der er truffet beslutning om at gennemføre den foreslåede opkrævningsordning, og allerede af denne grund er det ikke muligt på indeværende tidspunkt at fastlægge tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Det er derfor foreslået, at ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes ved senere lov.

Heller ikke de som følge af nyordningen fornødne ændringer i den øvrige skattelovgivning eller de nødvendige bestemmelser vedrørende overgangen til den nye ordning er det muligt at angive i enkeltheder. Først når ikrafttrædelsestidspunktet og dermed de på dette tidspunkt i det hele gældende skatteregler kendes, vil ændrings- og overgangsbestemmelserne kunne udformes, og det er derfor tanken at optage disse bestemmelser i ikrafttrædelsesloven.

Her skal dog kort omtales nogle vigtigere spørgsmål, der vil opstå ved overgangen til den nye opkrævningsordning.

Efter den foreslåede ordning skal den foreløbige skat svares i løbet af kalenderåret, og det vil derfor være naturligt, at de nye opkrævningsregler træder i kraft fra en 1. januar. Indtil dette tidspunkt skal der svares skat efter de hidtidige regler og fra dette tidspunkt efter de nye regler. Efter de gældende regler forfalder indkomst- og formueskatten til staten kvartalsvis den 1. juli, 1. oktober, 1. januar og 1. april, men en række kommuner har fået tilladelse til at anvende opkrævningsterminer, der afviger fra de af loven fastsatte. Når det skal undgås, at skatteyderne ved overgangen til den nye ordning i en periode kommer til at svare skat såvel efter de gamle som efter de nye regler, vil det være nødvendigt, at en del af de skatter, der vedrører det skatteår, der strækker sig ind i det kalenderår, hvor de nye regler træder i kraft, ikke opkræves. Det vil endvidere være det rimeligste, at den andel af skatterne, der ikke opkræves, bliver den samme i de forskellige kommuner, således at det altså ikke får betydning, hvor mange rater i de enkelte kommuner, der forfalder før og efter 1. januar. For ikke at skulle ændre opkrævningsterminerne for det sidste skatteår under den gamle ordning, vil den andel af skatterne, der skal opkræves, kunne fordeles over de terminer, der ligger før den 1. januar.